TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

ENGELLİ ENGEL TANIMAZ

Yazan: Sami Aslan - 18 Haziran 2010

ENGELLİ ENGEL TANIMAZ

Sevgili dostlar,bir gün bir yerlerden elime bir kitap geçti.Kitabın Adı,Engelsiz bir dünya! gerçekten'de adı enteresan değilmi dostlar?

Kitabın sayfalarını karıştırdıkca kitabın çok önemli olduğunu gördüm.

Kitabın her sayfasında bir çok önemli isimler vardı. Cuhurbaşkanından,Başbakan'a,Başbakandan Kültür Bakanına,Valilere, Belediye Başkanlarına,Tiyatro ve Halk müziği sanatçılarına çok önemli İş Adamlarına Profösörlere varıncaya kadar,altmışa yakın önemli isimlerin Yapıması gereken eksiklerin yapılması için görüşlerini okudum!hepsi birbirinden değerli sözler yazmışlar,fakat ben engelli dediğimiz bu kardeşlerimizin imkan verildiği takdirde bir çok önemli işlere imza atacaklarını gördüm ve biliyorum.

Yeterki bizler toplum olarak onların bizden hiç bir farklarının olmadığını,onlara hissettirelim.Doksan beş yıllarıydı,bir trafik kazası geçirdim.Allah korudu kolum yerinde kaldı.Tabii olarak bir sıkıntı kaldı,yani protezden kaçış yok neyse bunada şükür diyelim ve esas meseleye gelelim.Bir ünüversite hastanesinde yatıyorum amaliyattan çıkalı iki gün filan oldu.Yan odaya sedye ile bir kız getirdiler,kız kendinde değildi,ne olmuş filan derken,kızın trafik kazasında Annesini Babasını kaybetmiş olduğunu kendisininde omur iliğinde parçalanma olduğunu öğrendik.Ben yirmidört gün hastanede yattım,bu süre zarfında doktorlar bütün çabayı gösterdiler fakat kız bir daha yürüyemedi.Değerli okurlar bu kız kardeşimiz hayat dolu bir kızdı.hastanedekilerin neşe kaynağıydı,ne Annesini nede Babasını kaybettiğini bilmiyordu.Refakatcısı'da Teyzesiydi onsekiz yaşlarında bu kız kardeşimiz,daha bir haftalık hasta iken,kendi doktoruna aşık olduğunu bizlere kahkaha atarak söylüyordu ve bu gerçekti Doktorunu seviyordu.ne zaman odaları dolaşacak ne zaman gelecek diye bizlere soruyordu,Doktorun gelmesini dört gözle bekliyor,Doktor gelince'de gitmesini istemiyordu.Hiç bir şeyden habersiz Doktor yirmi günlük tedaviden sonra,acı gerçeği kızcağıza açıkladı,Artık yürüyemeyeceksin!herkesi bir hüzün kapladı.Talihsizlik bu olsa gerek kız dona kaldı odayı bir sessizlik kapladı.Allah'ın takdiri böyleymiş ne yapalım diyerek,bu hayat dolu kızı teselli etmeye çalıştık,tabii olarak daha bu kızımız annesini babasınıda kaybettiğinide bilmiyordu onuda daha sonra söyleyeceklerdi.Allahın takdiri böyleydi ve yapacak hiç bir şey yoktu,hayat devam ediyordu.Kıymetli okurlar,bizlerde her birimiz birer engelli adayı olduğumuzu unutmayalım ve engelli kardeşlerimize saygı ve sevgide kusur etmeden,onların engelli olduklarını hissettirmeden,her zaman yanlarında olduğumuzu bilmelerini sağlamalıyız.

Değerli okurlar,şu düşünceyi kesinlikle aklımızdan çıkarmamız gerekir.Engelli kardeşlerimizden bir fayda gelmez ne yapabilirlerki demek çok yanlış,bunu düşünmek bile o kardeşlerimize yapılacak en büyük kötülüktür.Engelli dediğimiz bir çok kardeşimiz,ülkemizde ve dünyada bir çok önemli işler yaparak neler yapabileceklerini isbatlamışlardır.Yalnız ülkemizde değil,dünyanın her yerinde engelli diye hitap ettiğimiz kişiler bir çok buluşa imza atmışlardır.

Bu gün dünyamızda,eli olmayan ama ayakları ile yazı yazan yemek yiyen kardeşlerimiz vardır.bu ayakları olmayıp ellerinin ütünde yürüyen kardeşlerimiz vardır,gözleri görmeden,okuyup yazan bir sürü kardeşlerimiz vardır.Bir çok mevkide önemli görevler yapan doktorlarımız,savcılarımız,hatta millet vekillerimiz vardır.Demekki onları eve kapatmak yerine zincire vurmak yerine utanmak yerine,onları anlayacak insanlara ve duygulara ihtiyaçları vardır.Bir çok engelli kardeşimizin yaptığı eserler ve spor çeşitlerini hayretler içinde izlediğimiz gerçek

değilmidir.Demekki imkan verildiği takdirde,bu kardeşlerimizin başaramayacağı hiç bir iş yoktur.hatta uçak bile yapabileceklerini düşünmenin zamanı geldi'de geçiyor bile,yeterki imkânları sağlayalım.

Bütün engelli kardeşlerimize saygı ve sevgilerim sunarım.

Sami Aslan

Yorum Ekle

Sami Aslan

X